

in v Ljubljani, kateri vsaki bo dala pol milijona za izposojevanje kupcom in obertnikom; enoglasno se zagotavlja, da ministru baronu Bruk-u gré za to posebna hvala. — Končne posvetovanja za izpeljavo ces. patenta, po katerem se imajo gojzadne in pašne služnosti (servituti) v red djal, so se že pri c. k. deželnih poglavarstvih posamnih deželá začele. — Učitelje ljudskih šol po mestih in kmetih v vsem našem cesarstvu so unidan sošteli in našteli so jih v vsem skupaj 43.000, med kterimi je pa 20.000 učitelj. — Iz Krima še zmiraj nič novega in, kakor se sliši, se zavezniki že pripravljajo za zimsko stanovanje; po tem takem bo vse, kar bi utegnilo še letos vojske v Krimu biti, določilo le vreme, ne pa povelje vojskovodjev. Od že povedane vernitve zavezne armade v Eupatorijo, naznanuje maršal Pelisier od 2. t. m. sledeče: „general d'Allonville se je podal 27. okt. s 24 bataljoni, 38 eskadroni in 36 topovi do okopov poleg Čobotare na cesti v Simferopol; na nasprotnem bregu je pa zadel na Ruse, kateri so se za okopí s 36 topovi, ki so deleč nesli, v bran postavili; večkrat je general skušal Ruse v bitvo spraviti, pa vse je bilo zastonj; težavno bi bilo zavolj pomanjkanja vode in konjske klaje se tú dalje ustaviti, zato se je vernila naša armada v Eupatorijo nazaj, ktere okolico so Rusi deleč deleč okrog zapustili“. — Iz Nargen-a na izhodnem morji se od 16. okt. piše, da je že terda zima tam; sneg pokriva deželo okoli Reval-a in mraz sili vojake na vojnih ladijah v debele plajšče in k pēči; v tacih okoljšinah je tudi na izhodnem morji za letos konec vojske. — Omer-paša je Trapezunt spet zapustil in je zdaj v Suhum-Kulu; v njegovi armadi je jedro turških vojakov, pa bo ž njo le desno krilo Čerkesov množil in Šamyl-u pomagal; Rusi so že dve leti pripravljeni,

da bi utegnili sovražnik Mingrelijo (glej „zemljovid“) napasti, zato so vse soteske uterdili. — Po poslednjem carskem ukazu bo novo rekrutiranje, ki, zunaj 7 dežel, zadeva vso rusovsko cesarstvo in mora do 27. decembra končano biti, nabralo spet 400.000 novih vojakov. — V podporo po vojski ubožanih družin se bojo ustanovili po vsem Rusovskem odbori, ki jim bojo delili moko in dnar; na vsacega človeka iz take družine je namenjeno 30 funtov moke za mesec. — V Novem Jorku je sodnija Jož. Wagner-ja, ki je zoper prepoved ameriške vlade nabiral vojake za angleško armado, obsodila v kazen 1000 dolarjev in 3 leta v zapor. Verjetno je tedaj čedalje bolj, da se bote ameriška in angleška vlada hudo sprijele. — Iz Rima se 19. okt. piše, da sv. oče papež je bil, kakor škof iz Imole, nedavnej v nevarnosti, razbojniški druhalí Lazzarini-tovi v pest priti. Pretekli teden se je hotel na svoj grad Gandolfo peljati; kako so to roparji zvedili, se ne vé; gotovo pa je, da so čakali papeževe kočije v gojzdu Nettuno; sv. oče pa je med potjo k sreči veleva kočijažu po drugi cesti peljati, in tako je odšel razbojnikom, čez dva druga vozova pa, ki sta se peljala proti Gondolfu, so planili razbojniki — al ker ne papeža ne kardinalov ni bilo noter, je serdita druhal pretepla postilijone. — V Berlinu so unidan zasačili nekega sleparja, ki se že več let po svetu klati pod imenom „princa armenskega“, ki pa nič družega ni kot neki klatež iz Jave z imenom Jožef Joannis iz Samarane. — Prijatlom natoroznanstva damo vediti, da ponoči od 12. na 13. in od 13. na 14. dan tega mesca se smé pričakovati, da se bojo zvezde (če bo jasno) spet nenavadno zlo vtrinjale, ker od leta 1799, kar je Humbold to prvi zapazil, se je ta prikazen imenovane dve noči stanovitno vsako leto vidilo, ako je le noč bila jasna.

Náglíca se rada kazni *).

Ulomek večje pesme.

1. Na Kerki cerkev je poslopje krasno,
Palača je kraljica vseh kraljic,
Pobožni duh nam ona kaže jasno
Korošcov bratov, sester Korošic,
Našteješ čez poldrug sto desetíc
Stopal skor ravno dvakrat devetico
Od vrat pa do oltarskih krasotic,
Na širokost pa manj za polovico,
Če še prideneš jej obilno dvajsetico.
2. Ki tjakaj prideš, le je pojdi gledat,
Koroško cerkev malo šteje takih,
In če te žene nje začetek zvedat,
Ker vir stvarí domačih tem enakih
Človeka mika pri narodih vsakih,
Povem ti jaz ga lahko, če želiš,
In ker po černih vidi se oblakih,
Da pojde dež in blizo tú ni hiš,
Pri meni, da oznamim, lahko prevedriš.
3. Ko v božji stopiš veličanski hram,
Zabliska ti v oči se berž oltar,
In tvoj pogled zaderžal se bo tam,
Da dolgo drugo vse ne bo ti mar,
Vnemal bode te lepote žar:
V sredini več od sto podob Marija,
Ki rojen je iz nje veselja Gospodar,
V svetlobi glorijske nebeške sija,
Sred angeljskih verstá kraljuje mat' Mesija.
4. Popisoval ne bom lepote dalje,
Besed jeziku za popis zmanjkuje,
In stanje cerkve bilo le bi zalje
Ko vsak izraz, ki jezik moj ga skuje;
Natančnosti je v tem ni kar se čuje.
In kar prinaša v dušo nam uhó,

Al kar beseda nam v idejo snuje,
Ostane nekakošno le temno,
Le naj žlahneji izmed čutov je okó.

5. Ne bom tadaj o tem ti dalje pravil,
Ker pridši tjakaj vidil bodeš sam,
Da nisem ti preveč nje krasa slavil,
In da ne bo me treba biti sram,
Ak čertati ko bi imel ne znam,
In ker bi le začetek nje rad zvedil,
Rad, ker želiš, kar vem na znanje dam,
Al ne huduj se, če boš kaj osledil,
Da sem povest prezmotano mor'biti vredil.

6. Časté zlo Krajnci, Štajarci, Korošci
Svetnico Hemo kakor sploh je znano,
Posebno reveži in pa ubožci,
Ker, kakor Izraeljce Bog je z mano
Tak ona sitila je revne s hrano,
Odgнала ni nikogar brez darú,
In kar je dala blo je rado dano,
Ker dasiravno knežkega rodú
Ni bila kakor več rojencov iz gradú.

7. Na doljnem Štajerskem pri Beli steni
Prijazna kjer začenja se dolina,
Osmleje vidiš, kí za nje ne meni
Se skor nikdo, ker, bogme! domovina
Le malokoga pravega ima sina.
Nekteri štulijo se še en čas,
Dokler jim hvale kaže se visina,
Al če potegne kolikajšen mraz,
Pa vižih! berž obernejo se stran od nas.

8. Osmleje té ostanjki so gradú,
Ki ga razrušil je nemili čas
Z ojštrostjo vseglodavnega zobú,
Razsip ta, komaj še zidú obraz,
Krasote kdanje ni noben dokaz;
Če ne bi zgodovina govorila,
Spomina več ne bilo bi za nas,
Kar mah obrasel, parst je vse pokrila
In kdanjo slovo v puhli votli nič zdrobila.

9. Grajšina ta, poslopje to razsuto
Bila je Belostenskega gospoda.
Grof Engelbert s soprogo svojo Tuto
Zavžíval je bogastva mnogo ploda,
Imel je marsikterega oproda;
Ker kakor zdaj, bilo je tudi pred,
Da mnoga skerb, ki mnogo ima, ga gloda,
In kakor zdaj, bil kdaj je zloben svet,
In kot pred nami bilo, bo za nami spet.

10. V deželah štirih je imel lastine,
Na Štajarskem, Koroškem, Krajskem stale
In na Furlanskem njega so grajsine,
Mogočne, terdne kakor gorske skale
So po okolica h se lesketale,
Znanile glasno akoravno neme
Lastnika srečo, čast obilno hvale,
Kar čislanja je rodovitno seme.
In ta bil oče, bil roditelj blage Heme.
(Dalje sledí.)

Zastavica za dolgočasen večer.

Razdeli v zarisane predalčke 136 bobov tako, da bode v predalih vsakterih čveterih verstá navzdol in počez popolnoma enako število boba, pa v nobenem predalčku se ne sme ravno tista številka ponavljati.

	1	2	3	4
1				
2				
3				
4				

P. Viktor M.

*) Po povesti v „Drobtinica h“ 1854.